

متن پرسش

با سلام: استاد عزیز سوالی از خدمتتان داشتم و آن اینکه در مورد داستان درخواست حضرت موسی (ع) از خداوند مبنی بر رویت خداوند، در تفاسیری خواندم که نوشته بود که خداوند به حضرت موسی (ع) فرمود به کوه نگاه کن و اگر کوه در جایش ماند مرا می بینی، یعنی کوه با آن عظمتش و محکمی نمی تواند تاب آورد رویت مرا و، چه برسد به انسان، پروردگار عالم تجلی بر کوه کرد و کوه متلاشی شد و... حال می خواستم نظر شما در مورد این تفسیر بدانم. من تفسیری که آن کوه را کوه منیت انسان در نظر گرفته بود را هم خوانده ام. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ظاهراً کوه بیرونی در آن حال، صورت آنانیت انسان بوده است و حتی موسای در مقام کلیم اللّهی به آن شکل جواب «لن ترانی» شنید و در مقام کلیم اللّهی خود بیشتر مستقر شد. آری! به این وجوه نیز می توان نظر داشت که گفته اند: حضرت موسی خطاب به خداوند در کوه طور گفت: «ارنی» و خدا فرمود: «لن ترانی». حال بنگر که بزرگان ما هرکدام در این مکالمه چه گفته اند:

برداشت سعدی:

چو رسی به کوه سینا ارنی مگو و بگذر

که نیرزد این تمنا به جواب "لن ترانی"

برداشت حافظ:

چو رسی به طور سینا ارنی بگو و بگذر

تو صدای دوست بشنو، نه جواب "لن ترانی"

برداشت مولانا:

آرنی کسی بگوید که تو را ندیده باشد

تو که با منی همیشه، چه "تَرّی" چه "لن ترانی"

سه بیت، سه نگاه، سه برداشت

مثل سعدی، عاقلانه

مثل حافظ، عاشقانه

مثل مولانا، عارفانه

موفق باشید